

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Enheden for EU og internationale forhold

Den 2. juli 2014

FVM 301

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14. juli 2014

1. Formandskabets arbejdsprogram i andet halvår af 2014
- *Præsentation*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 3
2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007,

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomisk og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union, og

Henstilling til en Rådsafgørelse om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om aftaler mellem den Europæiske Union og tredjelande i forhold til handel med økologiske produkter
- *Udveksling af synspunkter*
KOM(2014) 180, KOM(2014) 179 og KOM(2014) 178

Side 6
3. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen på mælke- og mejerimarkedet og om anvendelse af mælkepakkens bestemmelser
- *Udveksling af synspunkter*
KOM(2014) 354

Side 17
4. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende høring om fiskerimulighederne for 2015 under den fælles fiskeripolitik
- *Udveksling af synspunkter*
KOM (2014) 388

Side 22
5. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af den bæredygtige fiskeripartner-

skabsaftale med tilhørende protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal,

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal og

Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimulighederne i henhold til protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal

- *Tidlig forelæggelse*

KOM-dokumenter foreligger ikke

Side 27

6. Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på vegne af Den Europæiske Union at indlede forhandlinger om fornyelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side

- *Tidlig forelæggelse*

KOM (2014) 361

Side 31

7. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på vegne af Den Europæiske Union og midlertidig anvendelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak, og

forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på vegne af Den Europæiske Union af en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak

- *Tidlig forelæggelse*

KOM (2014) 373 / KOM-dokument om indgåelse af aftalen foreligger ikke

Side 34

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 14. juli 2014

1. Formandskabets arbejdsprogram i andet halvår af 2014 KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

I det fælles trioprogram mellem Italien, Letland og Luxembourg vil fokus overordnet være på et forsat arbejde for en bæredygtig, innovativ og miljøvenlig udvikling af landbrug, fødevarer og fiskeri. Det italienske formandskab vil fortsætte forhandlingerne om kontrolpakken samt arbejdet med at få vedtaget forslaget om nye fødevarer og kloning. Formandskabet har endvidere tilkendegivet, at de vil prioritere økologi og økologiforordningen. På fiskeriområdet bliver hovedprioriteten de årlige forhandlinger om fiskerimuligheder og de flerårige forvaltningsplaner. Præsentationen af formandskabets arbejdsprogram forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller finansielle konsekvenser.

Baggrund

Italien har den 1. juli 2014 overtaget formandskabet for Rådet. Italien indgår i trio-formandskab med Letland (første halvår 2015) og Luxembourg (andet halvår 2015).

Arbejdsprogrammet er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. juli 2014 med henblik på præsentation.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til konkrete forslag.

Formål og indhold

Fødevarer og dyr

Formandskabet forventes at ville prioritere de fortsatte forhandlinger om kontrolpakken, der indeholder fem lovforslag: dyresundhed, plantesundhed, frø og formeringsmateriale, offentlig kontrol samt forslag om finansiering. Kun for det sidstnævnte forslag er der opnået en aftale med Europa-Parlamentet under det litauiske formandskab i december 2013.

I forhold til forslaget om nye fødevarer sigter det italienske formandskab på at kunne opnå en generel indstilling i Rådet, så der kan forhandles med Europa-Parlamentet. Derudover vil det italienske formandskab fortsætte drøftelse af forslaget om forbud mod markedsføring af fødevarer fra klonede dyr og forslaget om forbud mod kloning af dyr med henblik på fødevareproduktion i Rådet. Det er uvist, om Europa-Parlamentet vil kæde forslaget om nye fødevarer sammen med forslagene om kloning.

Det italienske formandskab vil prioritere økologi og arbejde videre med forslaget til en ny økologiforordning.

Af andre fokusområder indenfor fødevarer og dyresundhed kan nævnes, at formandskabet vil arbejde videre med forslag om zooteknik. Der kan også forventes en eventuelt kommende re-

vision af direktivet om foderlægemidler sammen med revision af direktivet om veterinærlægemidler samt en revision af hygiejnepakken.

Formandskabet vil desuden fokusere på fødevarerikkerhed og fremhæver verdensudstillingen i Milano i 2015, der vil omhandle emnet "Feeding the Planet, Energy for Life".

Landbrug

Formandskabet forventes at forsætte arbejdet i Rådet med harmonisering af støtteordninger til skolemælk og skolefrugt samt arbejde videre med rapporten om frugt og grøntordningen, hvor der blev vedtaget rådskonklusioner på rådsmødet i juni 2014, der lagde op til at forenkle det nuværende regelsæt.

Det forventes også, at udfasningen af mælkekvoterne vil blive drøftet på rådsmødet i juli 2014. Dette er en opfølgning på Kommissionens rapport om fremtiden for mejerisektoren, når mælkekvoterne ophører i 2015, og hvordan der sikres en blød landing i alle medlemsstater ved afskaffelsen af mælkekvoterne i 2015.

Der må endvidere forventes at være fokus på gennemførelse af landbrugsreformen, som der blev enighed om i efteråret 2014.

Fiskeri

Fiskerimulighederne for dybhavsbestande blev vedtaget for en to-årig periode i 2012 og skal således forhandles igen i 2014. Forslaget forventes fremlagt i september 2014 med henblik på vedtagelse i november 2014. Forslaget om fiskerimuligheder for Østersøen i 2015 forventes fremlagt i august 2014 med henblik på vedtagelse på rådsmødet i oktober 2014. Forslag om fiskerimuligheder for Sortehavet forventes fremlagt i november 2014 med henblik på vedtagelse i december 2014. Andre fiskerimuligheder, herunder for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat forventes også vedtaget i december 2014. Endelig forventes der som vanligt at være to orienterende debatter om forhandlingerne med Norge på rådsmøderne i oktober og igen i november 2014.

Det italienske formandskab kan også forventes at fokusere på gennemførelsen af fiskerireformens udsmidtsforbud, samt Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som der blev enighed om i efteråret 2013 og foråret 2014. Trioformandskabet ønsker at sætte et særligt fokus på akvakultur.

Formandskabet forventes yderligere at fokusere på de flerårige forvaltningsplaner, som har været forsinket på grund af uenighed mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Det vides dog ikke, hvornår Kommissionen vil fremlægge konkrete forslag til forvaltningsplaner.

Endeligt vil formandskabet forsætte det generelle arbejde om forhandlinger om fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande samt forhandlinger i diverse internationale og regionale fiskeriforvaltninger.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om formandskabsprogrammet.

Konsekvenser

Præsentationen af formandskabets program forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller finansielle konsekvenser.

Høring

Det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg, § 2-udvalget (landbrug), § 5-udvalget (fiskeri) og Den Nationale Komité for Landbrugsdyr er blevet hørt.

Landbrug & Fødevarer tager fødevaresagerne på formandskabets arbejdsprogram til efterretning. Hvad angår de fortsatte forhandlinger om kontrolpakken finder Landbrug & Fødevarer, at det er vigtigt, at der er fokus på at opnå reel harmonisering, ikke mindst i forhold til forslaget om offentlig kontrol og betaling for offentlig kontrol. Landbrug & Fødevarer påpeger, at virksomhederne i Danmark er underlagt et stort kontroltryk, og at kontrollen er brugerfinansieret, hvilket har betydning for virksomhedernes konkurrencesituation både internt i EU men også i forhold til virksomheder i tredjelandene.

I relation til den forventede fokus på gennemførelsen af landbrugsreformen, så er det et område, som Landbrug & Fødevarer lægger stor vægt på. Rådet bør ifølge Landbrug & Fødevarer allerede nu iværksætte et arbejde i relation til den forskelligartede implementering i de forskellige medlemsstater. Et sådant arbejde vil sikre, at Rådet er velforberedt når Kommissionen skal rapportere fra sin egen evaluering af erfaringerne med implementeringen, jf. Kommissionens erklæring af den 2. april 2014.

Landbrug & Fødevarer mener, at der i den forbindelse bør være særligt fokus på gennemførelsen af de grønne krav, og herunder Kommissionens delegerede retsakter og gennemførelsesbestemmelser. Som det er nu, tegner der sig et billede, hvor en række af arealtyperne under reglerne for miljøfokusområder er så bureaukratiske, at de *de facto* ikke kan gennemføres. Det gælder eksempel reglerne for levende hegn.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side vil man tage formandskabets prioriteter til efterretning.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at Rådet vil tage præsentationen af formandskabsprogrammet til efterretning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007,

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomisk og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union, og

Henstilling til en Rådsafgørelse om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om aftaler mellem den Europæiske Union og tredjelande i forhold til handel med økologiske produkter

KOM(2014) 180, KOM(2014) 179 og KOM(2014) 178

Revideret genoptryk af revideret grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 27. maj 2014. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til en ny økologiforordning. Forslaget lægger op til at fjerne en stor del af de undtagelsesmuligheder, der er i dag, og til øget harmonisering. Der lægges samtidig op til, at kontrollen skal være mere produktorienteret og risikobaseret end i dag bortset fra, at detailbutikker ikke længere skal kunne undtages fra økologikontrol. Der indføres krav om indførelse af et miljøforvaltningssystem på større fødevare- og fodervirksomheder. Muligheden for at kunne anvende nationale logoer og nationale storkøkkenregler opretholdes. Som et led i tilpasningen til Lissabontraktaten får Kommissionen tillagt beføjelser til udmøntning, dels ved gennemførelsesretsakter med komitéprocedurer, dels ved delegerede retsakter. Forslaget strammer kravene til økologiske produkter, som er importeret fra tredjelande. Produkterne skal med forslaget fremover opfylde bestemmelser, som er identiske med nærværende forslag om en ny økologiforordning. Dog kan der indgås egentlige handelsaftaler med tredjelande, der er baseret på ækvivalente regler. Forordningsforslaget ledsages af en handlingsplan og et oplæg til at give Kommissionen mandat til at forhandle økologi-handelsaftaler med tredjelande. Forslaget forventes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark eller resten af EU.

Baggrund

Kommissionen har den 24. marts 2014 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, handlingsplan for økologi samt henstilling om økologiaftaler med tredjelande. Forordningsforslaget er modtaget i en dansk sprogudgave fra Rådsekretariatet den 25. marts 2014.

Forordningsforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Henstillingen er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 207, stk. 3, og 218, stk. 3 og 4.

Forordningsforslaget er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. juli 2014 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der er tale om en revision af allerede vedtaget EU-lovgivning, og det er derfor regeringens opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Forordningsforslaget

Forslaget fokuserer på øget brug af de økologiske principper. Dette udmøntes ved, at produktionen i højere grad skal baseres på økologiske råstoffer og hjælpestoffer, og ved at mange af de nuværende undtagelsesmuligheder fjernes. Det vil blandt andet berøre områder som brugen af ikke-økologiske frø, indsættelse af ikke-økologiske dyr, anvendelsen af ikke-økologisk foder og nationalt udstedte tilladelser til at bruge op til 5 % ikke-økologiske landbrugsingredienser i fødevarer, og muligheden for at have parallelavl og for at få nedsat omlægningstiden i særlige tilfælde. Overgangsordninger forventes fastsat af Kommissionen.

Forslaget indebærer, at der indføres grænseværdier for utilsigtede pesticidrester i økologiske produkter. Overskrides disse grænseværdier, kan produktet ikke markedsføres som økologisk. Dermed vil kontrollen bevæge sig fra at være procesorienteret (kontrol af forhold, der indgår i den samlede produktionskæde) til at være mere produktorienteret (kemiske analyser).

Med forslaget udvides forordningens anvendelsesområde fra alene at omfatte varer på Traktatens bilag I, herunder fødevarer, til yderligere at omfatte visse andre relaterede fødevarer- og landbrugsprodukter, som for eksempel havsalt og pollen. Desuden får Kommissionen beføjelser til via delegerede retsakter at supplere og udvide forordningens anvendelsesområde.

Muligheden for at kunne anvende nationale logoer og nationale storkøkkenregler opretholdes.

Kontrolbestemmelserne bliver flyttet til kontrolforordningen (rådsforordning 882/2004), hvorefter Kommissionen bemyndiges til at fastlægge særlige kontrolfrekvenser, som differentieres ud fra en risikovurdering. Forslaget giver ikke, som i den nuværende forordning, medlemsstaterne mulighed for nationalt at fritage detailbutikker, der alene forhandler, men ikke tilbereder økologiske fødevarer, fra kontrol. Kravet om kontrol af input/output-balance (dokumentationen af, at der er balance mellem indgående og udgående mængder af økologiske varer på virksomhederne) fjernes. Det samme gælder muligheden for at foretage en stikprøvevis krydskontrol af overensstemmelse af mængderegistreringerne hos leverandører og aftagere.

Med forslaget indføres krav om udarbejdelse af et miljøforvaltningssystem på større fødevarer- og fodervirksomheder.

Forslaget strammer kravene til økologiske produkter, som er importeret fra tredjelande. Produkterne skal med forslaget fremover opfylde bestemmelser, som er identiske med nærværende forslag om en ny økologiforordning. Størstedelen af importen baseres i dag på krav om ækvivalens med EU-reglerne. Fremadrettet forventes ækvivalensbetingelser på import kun anvendt for de tredjelande, som EU indgår økologi-handelsaftaler med.

For små primærproducenter bliver der mulighed for at blive gruppeautoriseret.

Forslaget indebærer, at Kommissionen får tillagt beføjelser til udmøntning, dels ved gennemførelsesretsakter med komitéprocedurer, dels ved delegerede retsakter.

Handlingsplanen

Kommissionen har samtidigt med forordningsforslaget fremlagt en handlingsplan for de områder, der ikke skal laves regler for. Handlingsplanen indeholder tre hovedoverskrifter indenfor økologiområdet: 1) Konkurrencedygtighed, 2) Forbrugertillid og 3) Tredjelande / eksport.

Det fremgår af handlingsplanen, at Kommissionen eventuelt vil overveje at lave en kampagne om EU-logoet, hvis forbrugertilliden svækkes. Der forventes ikke at ske en politisk behandling af handlingsplanen, som alene har form af en meddelelse.

Henstillingen til forhandling af aftaler med tredjelande

Kommissionen har yderligere samtidigt med forordningsforslaget fremlagt en henstilling til at give Kommissionen mandat til at forhandle økologi-handelsaftaler med tredjelande.

| Henstillingen blev vedtaget på rådsmøde (landbrug og fiskeri) 16.-17. juni 2014.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Økologiloven, jf. LBK nr. 416 af 03/05/2011.

Bekendtgørelse om økologisk jordbrugsproduktion mv. jf. BEK nr. 716 af 27/06/2012.

Bekendtgørelse om økologiske fødevarer og økologisk akvakultur mv. jf. BEK nr. 49 af 22/01/2013.

Konsekvenser

Forslaget ventes at kunne få mindre statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivningsmæssige og administrative konsekvenser.

For myndighederne forventes administrative forenklinger på enkelte punkter. Når undtagelsesbestemmelserne først er udfaset, forventes der færre krævede ressourcer til udarbejdelse af dispensationer. Der lægges ikke op til generelle forenklinger for producenterne.

Der indføres lettelser for små primærproducenter, der ventes at få mulighed for at blive gruppeautoriseret, hvilket forventes at reducere byrder for meget små landbrug. Ordningen forventes ikke at få nogen videre betydning i Danmark, idet de fleste økologiske landbrug er af en vis størrelse.

Der indføres krav om udarbejdelse af et miljøforvaltningssystem for de større fødevarer- og fodervirksomheder. Det er op til Kommissionen senere at fastlægge krav til dette system.

Det præcise omfang af de administrative konsekvenser for virksomheder og myndigheder vil generelt afhænge af de regler, som Kommissionen efterfølgende kan fastsætte via gennemførelsesbestemmelser.

Kravet om, at alle detailbutikker skal omfattes af kontrollen samt indførelsen af en mere risikobaseret kontrol, kan influere på udgifterne for myndigheder og erhverv. De økonomiske konsekvenser skal generelt analyseres nærmere.

En vedtagelse af forslaget forventes at kunne medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning til den endelige forordning.

Forslaget forventes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark eller resten af EU.

Høring

Sagen har været i høring i høring i § 2-udvalget (landbrug), § 5-udvalget (fiskeri), Det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg, Det Økologiske Fødevareråd og på høringsportalen.

Landbrug & Fødevarer har givet udtryk for et klart ønske om at fastholde den årlige økologikontrol for bedrifter med afsætning, og kan således ikke bakke op om forslaget om en risikobaseret tilgang til fastlæggelse af kontrolfrekvens for økologikontrollen.

Landbrug & Fødevarer mener, at den årlige kontrol er en meget stærk og tydelig salgsparemeter i forbindelse med økologi. Netop den årlige kontrolindsats er en af de stærkeste og letteste kommunikerbare indsatser, og den kan dermed understøtte økologiens troværdighed og fastholde den høje forbrugertillid. Dette gælder på hjemmemarkedet såvel som på eksportmarkederne i både EU og tredjelande. Landbrug & Fødevarer vurderer således ikke, at overgangen til risikobaseret kontrol vil understøtte erhvervets mulighed for at øge det økologiske salg.

Landbrug & Fødevarer bakker dog op om, at der i forbindelse med den årlige økologikontrol arbejdes med en risikobaseret tilgang på det specifikke kontrolbesøg, således at kontrolindsatsen på den enkelte bedrift kan variere afhængigt af en vurderet risiko i forhold til eventuel uoverensstemmelse med økologireglerne.

Landbrug & Fødevarer kan støtte, at der fokuseres på de økologiske principper, men er uenig i, at det skyldes en manglende forbrugertillid til økologiske produkter, og at det skal være begrundelsen for at fjerne en række af de nuværende undtagelser. Landbrug & Fødevarer mener, at Kommissionen i den forbindelse har lagt alt for stor vægt på resultatet af den offentlige spørgeundersøgelse.

Landbrug & Fødevarer finder, at der fortsat skal sikres gode vilkår for at opretholde den økologiske produktion og for at fremme omlægningen til økologisk produktion. Derfor skal muligheden for at have samtidig drift af en økologisk enhed og en ikke-økologisk enhed opretholdes, ligesom muligheden for at få nedsat omlægningstid skal bevares. Reglerne for brug af omlægningsfoder og krav til foder fra egen bedrift bør heller ikke skærpes. Stramningerne er unødvendige og vil være en barriere for udvidelse og vækst inden for det økologisk dyrkede areal.

Indførelsen af et miljøforvaltningssystem for økologisk erhvervsdrivende må ikke skabe uensigtsmæssige udfordringer og omkostninger for virksomhederne. Økologierhvervet skal desuden have indflydelse på de krav, der lægges ind i systemet.

Landbrug & Fødevarer er ikke enig i, at det er undtagelsesmulighederne, der generelt skaber ulige konkurrencevilkår. Dog er håndteringen på plantematerialeområdet for uens, og at der skal være en særlig indsats og strategi for gradvist at øge andelen af økologisk plantemateriale på EU-niveau. Der ses især ulige konkurrencevilkår, hvor det er de enkelte medlemsstater, der fastsætter kriterierne, for eksempel langsomvoksende fjerkræracers og krav til udearealer til æglæggende høner.

Samme betragtning gælder i forhold til en overgang til brug af 100 % økologiske dyr til indsættelse i økologiske besætninger. Mulighederne skal vurderes inden for de enkelte sektorer, og der skal tages stilling til strategi og overgangsperiode. Kravet er særligt problematisk for svin, hvor det vil være en udfordring at få adgang til en tilstrækkelig genetisk variation, hvis ikke der kan suppleres med ikke-økologiske hundyr.

Landbrug & Fødevarer ønsker at bevare økologikontrollen som en procesorienteret kontrol. Foreningen er skeptisk i forhold til at fjerne kravet om et årligt kontrolbesøg, og kan ikke støtte, at der indføres en særlig grænseværdi for utilsigtede pesticidrester. Foreningen mener desuden, at det fortsat skal være muligt for medlemsstaterne at fritage detailbutikker fra økologikontrol, og at økologikontrollen med fødevarerens virksomhederne fortsat kan gennemføres smidigt som en integreret del af den offentlige fødevarerkontrol.

I forhold til delegering af beføjelser til Kommissionen er Landbrug & Fødevarer særligt skeptisk over for, at delegation i relation til produktions- og kontrolregler, da det kan få væsentlig betydning for producenter og virksomheder – og derfor kan anses for at være centrale dele i den lovgivningsmæssige retsakt. Det er i øvrigt uklart i hvor høj grad medlemsstater og interessenter vil blive inddraget, jf. forslaget artikel 36. Landbrug & Fødevarer peger særligt på, at artikel 2, 7, 10, 11, 12, 13, 16 og artikel 19 har dansk interesse.

Landbrug & Fødevarer finder desuden, at tryneringning af søer fortsat skal være muligt, og at der ikke specifikt skal være krav om rodemateriale i løbegårde til svin. Specifikt i forhold til den danske ægproduktion skal daggamle kyllinger fortsat kunne omlægges. Kravet om, at der i økologisk rugeægsproduktion skal være adgang til udearealer, vil være vanskelig af hensyn til den danske salmonellastatus. Kravet til udeareal og flokstørrelse bør ikke strammes i forhold til de gældende danske regler for økologisk opdræt. Belægningsgraden i etagesystemer ønskes opretholdt som nuværende dansk praksis.

Der bør ikke indføres et forbud mod afhorning af kvæg. Foreningen kan heller ikke støtte, at muligheden for samgræsning med økologiske og ikke-økologiske dyr bliver tidsbegrænset og, at de ikke-økologiske besætninger skal leve op til særlige miljøkrav.

I forhold til akvakultur ønskes den nuværende mulighed for at anvende farve fra naturlige kilder til indfarvning af fisk inden for grænserne af deres fysiologiske behov, opretholdt.

Under medicinreglerne bør der gives mulighed for at bruge særlige produkter og hjælpestoffer, som for eksempel fysiske midler som Orbesealer til forebyggelse af yverbetændelse. Desuden skal de biodynamiske præparater fortsat kunne anvendes.

Landbrug & Fødevarer savner målsætninger for den økologiske produktion i EU i Kommissionens handlingsplan. En målsætning kunne være, at øge andelen af økologisk areal i EU fra de nuværende ca. 6 % til 12 % til 2024. Handlingsplanen bør desuden have klare mål for at udvide kendskab til EU- logoet, ligesom den skal forholde sig yderligere til udfordringerne med overgang til brug af 100 % økologiske dyr og økologisk plantemateriale.

Import baseret på identisk regelopfyldelse støttes, idet der dog skal sikres gode muligheder for samhandel med 3. lande, der understøtter høj troværdighed bag produkterne. Tilstrækkelige overgangsperioder (4-5 år), skal sikre, at ændringerne ikke får negativ indflydelse på importen fra disse lande (pt. ækvivalens). Det bør undgås, at eksporten ud af EU gøres besværlig, fordi EU opbygger for stramme og administrativt besværlige regler ved import (identisk regelopfyldelse).

Landbrug & Fødevarer bakker derfor også op om, at der fremover sker en forbedring af sporbarheden ved import af økologiske varer, da dette også er afgørende for økologiens troværdighed. Udveksling af data og administrative procedurer kan være en måde at øge sporbarheden på, men det må dog ikke blive så administrativt besværligt, at det kan få karakter af teknisk handelshindring overfor tredjelandene.

Økologisk Landsforening er positiv over for, at Kommissionen med sit forslag fastslår, at de økologiske mål og principper skal have en fremtrædende placering i reguleringen af det økologiske landbrug. Økologisk Landsforening finder dog ikke, at det afspejler sig tilstrækkeligt i forslaget, der kun i begrænset omfang rykker økologien tættere på målsætningerne. Forslaget indeholder tiltag, der kan gøre det vanskeligt at opretholde den eksisterende produktion. Ud fra en samlet betragtning mener foreningen, at der er basis for at overveje en afvisning af forslaget, idet det vil kræve mange ressourcer at tilpasse det, så der ikke opstår utilsigtede skadelige effekter i forhold til erhvervet, og fordi forslaget ikke i tilstrækkelig grad giver økologien et løft.

Foreningen er positiv overfor, at der skal iværksættes et målrettet avlsarbejde inden for både husdyrproduktion og planteavl. EU bør dog medvirke med midler og politik, som støtter op om initiativet.

Foreningen mener, at det er væsentligt, at der ikke foretages ændringer, der gør det sværere at lægge om, og kan ikke støtte indskrænkningen for, hvornår der kan gives nedsat omlægningsstid. Omlægningsstiden for udearealer til enmavede dyr skal fortsat kunne nedsættes til 6 måneder. Omlægningsfoder skal kunne anvendes som i dag, dog gerne med den stramning, at foder fra førsteårs omlægning kun kan bruges med op til 20 % pr. dag. Foreningen peger på at indførelsen af skrappe restriktioner på anvendelsen af eget omlægningsfoder i øvrigt står i kontrast til, at der samtidigt med foreslås høje selvforsyningskrav.

Foreningen er positiv overfor, at der skal udarbejdes en miljøreddegørelse for firmaer, der fremstiller og forhandler økologiske produkter. Definitionen betyder dog at størsteparten af virksomhederne ikke omfattes af kravet, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Økologisk Landsforening

ser gerne, at der også formuleres egentlige energi- eller klimakrav, eller krav om en klima- og energihandlingsplaner, på primærbedrifterne og på akvakulturbrugene.

Økologisk Landsforening er som udgangspunkt enig i, at hele bedriften skal drives økologisk, så længe der er tale om den erhvervsmæssige del af bedriften. Landbrugsskolars mulighed for at have en økologisk produktion må ikke indskrænkes. Ligeledes er det vigtigt, at forskningsinstitutioner både kan have en økologisk og en konventionel produktion. Foreningen kan dog acceptere at kravet falder helt bort, da et krav vil medvirke til at bedrifterne splittes op i en økologisk og en ikke økologisk enhed, og det i virkeligheden gør det sværere at kontrollere, at der ikke finder svindel sted.

Foreningen kan støtte, at der er krav om, at der skal operettes en såsædsdatabase og at der i øvrigt er initiativer, der understøtte anvendelsen af økologisk såsæd. Foreningen bakker også op om, at der indføres en form for gruppekontrol.

Det er positivt, at slutfedning af drøvtyggere ikke længere må foregå på stald. Økologisk Landsforening kan ikke bakke op om, at mikrovirksomheder kan holde dyr i bindestalde – da definitionen er for bred. Muligheden bør kun være til rådighed for meget små dyrehold eller særlige regionale forhold, der forhindrer, at staldene bygges om til løsdrift. Økologisk Landsforening finder det desuden ud fra en sikkerhedsbetragtning meget diskutabelt, at afhorning forbydes.

Økologisk Landsforening foreslår, at der indarbejdes en bestemmelse om at vurdere behovet for kastration af pattegrise inden 2020 med henblik på at undersøge, om der kan indføres et forbud mod kastration i økologisk produktion.

Økologisk Landsforening finder, at fleksibilitetsmulighederne i højere grad skal forholde sig til, at EU udgør et meget heterogent billede. Det er nødvendigt at finde en intelligent løsning, der sikrer et højt minimumsniveau samtidigt med, at der sker en fortsat udvikling på vilkår, der sikrer, at økologien kan vokse i alle lande. Foreningen foreslår konkrete overgangsordninger, der muliggør, at nogle lande på fastlagte betingelser skal kunne få længere tid til at tilpasse sig nye strammere krav. Forslaget skal imødegå, at der skabes og næres behov for supplerende private regler. Økologisk Landsforening finder det uheldigt, hvis EU's regler lægger op til, at der skal være private regler i supplement til EU's regler. Det er foreningens ønske, hvis det ikke kan komme med i denne ombæring, at det indskrives i Kommissionens handlingsplan for økologi, hvordan behovet for en fleksibel tilgang skal håndteres.

Økologisk Landsforening er ikke gået detaljeret ind i kontrolbestemmelserne, men finder, at detailbutikker fortsat skal kunne undtages fra kontrol. Landsforeningen ser åbent på, om kravet om et årligt kontrolbesøg skal opretholdes eller erstattes af en risikobaseret kontrol. De nærmere krav skal dog i givet fald undersøges nærmere. Foreningen ønsker at bevare en procesorienteret kontrol fremfor en produktorienteret kontrol. Foreningen kan ikke bakke op om, at der indføres særlige grænseværdier for pesticidrester, der skal udelukke produkter fra at blive markedsført som økologiske. Økologien skal alene tage ansvar for ikke at anvende pesticider, og ikke for det øvrige landbrugs anvendelse af pesticider. Forekomst af pesticidrester skal foranledige en afdækning af, om det kan skyldes overtrædelse af forbuddet mod anvendelse af pesticider, men ikke til automatisk nedklassificering af det økologiske produkt. Foreningen er endvidere skeptisk overfor den foreslåede erstatningsordning.

Foreningen støtter, at Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter, der ikke dækker de produktioner, som allerede ligger i det foreliggende forslag. Foreningen har hæftet sig ved, at beføjelsen skal ske under inddragelse af eksperter og med høringer af medlemsstater undervejs. Det er vigtigt, at medlemsstaterne fortsat kan vedtage regler for produktioner, der ikke er direkte omfattet af fælles EU regler eksempelvis for levekyllinger og forældredyr til fjerkræ af hønsefugle og flodkrebs).

Økologisk Landsforening kan ikke støtte den del af forslaget, der kræver, at tredjelande skal overholde EUs regler for økologisk produktion identisk og ønsker at opretholde systemet med ækvivalensvurdering i forbindelse med import. Udviklingslande vil ikke have mulighed for at skulle overholde alle regler i EU's økologiforordning, da landenes klima og struktur m.m. er helt forskelligt i forhold til Europas. Økologisk Landsforening finder det urealistisk, at EU formår at etablere bilaterale ækvivalensaftaler med alle de lande, hvorfra der i dag foregår import inden for en rimelig tidshorizont, og forventer, at det samlet fører til en betydelig reduktion af det økologiske vareudbud i EU. Incitamentet for at videreudvikle kravene i det økologiske regelsæt svækkes, da introduktion af nye krav i EU, direkte vil kunne ramme muligheden for at fortsætte en import etableret, inden de nye krav blev indført. Økologisk Landsforening mener derfor, at fokus skal rettes mod eventuelle opstramninger i forbindelse med godkendelse af kontrolorganerne og udveksling af oplysninger med disse.

Foreningen mener, der er behov for at finde en mere dynamisk og smidig proces for vedligeholdelse af bilagene over tilladte input, hjælpestoffer og ikke økologiske ingredienser. Foreningen foreslår, at det kan ske ved at medlemsstaterne ud fra fastlagte kriterier kan beslutte, hvilke produkter de vil tillade. Beslutningen skal notificeres i de øvrige lande, og en tilladelse vil være gældende i alle lande. Produktet kan kun opføres på listen, hvis der er opbakning fra alle lande. Såfremt der er indvendinger kan forslaget følge den nuværende procedure med behandling af EGTOP. Der er endvidere behov for, at der tages aktivt stilling til anvendelsen af nanoteknologi i økologien.

Af hensyn til sygdomsrisiko og forsyningssikkerhed er der behov for at overveje, om verandaer – skal kunne erstatte egentlige udearealer, når der er tale om avlsproduktioner. Økologisk Landsforening henviser i øvrigt til den danske indstilling til EU fjerkræregler, som blev udarbejdet af Plantedirektoratet under inddragelse af erhvervet i Danmark, idet foreningen mener, at denne indstilling skal ligge til grund for den danske holdning til det fremlagte forslag.

Økologisk Landsforening finder det meget problematisk, at der er stillet vidtgående krav til størrelsen på udearealet til hønniker. Det bør ikke være større, end det man i dag kræver i Danmark, og arealkravet til slagtekyllinger bør tilsvarende sættes ned, så det følger arealkravet til hønniker.

Forslaget indeholder et afstandskrav til nærmeste udgangshul i huset. Økologisk Landsforening vil gerne stille spørgsmålstejn ved, om dette er nødvendigt. Hvis kravet til udgangshuller stilles i forhold til nyttearealet, da denne relation vil lægge begrænsninger på udformningen af huset. I den forbindelse skal det bemærkes, at der er inkonsekvens i formuleringen af krav til udgangshuller, idet der både står "poultry house available to the birds" og bare "house".

Økologisk Landsforening noterer sig, at kravet til selvforsyning med foder er hævet væsentligt fra 20 – 60 %, når der er tale om enmavede dyr, men såfremt Danmark kan fastholde sin nuværende definition på opfyldelse af selvforsyningskravet har Økologisk Landsforening ikke nogen indvendinger mod dette.

Økologisk Landsforening mener, at kravet til materialer, der anvendes til bistader, skal beholdes, som det er nu, det vil sige, at de hovedsageligt skal være lavet af naturlige materialer.

Økologisk Landsforening kan ikke støtte, at der sættes begrænsning på antal antiparasitære behandlinger hos fisk. Parasitære behandlinger er netop holdt ude af behandlingsregnskabet, når det handler om landbrugsdyr, det samme må gøre sig gældende inden for akvakultur. Foreningen mener at den nuværende mulighed for at anvende naturligt astaxanthin bør genindføres.

De biodynamiske præparater skal fortsat kunne bruges, ligesom der også fremadrettet skal være mulighed for fælles afgræsning. Foreningen ønsker endvidere at opretholde nuværende håndtering af GMO-forbud, der er fortsat behov for en form for dokumentation for GM-frihed.

Biodynamisk Forbrugersamfund og Foreningen for biodynamisk jordbrug bemærker, at anvendelsen af biodynamiske præparater ikke er nævnt i forslaget. Biodynamisk Forbrugersamfund finder det vigtigt, at præparaterne fortsat kan anvendes.

De Samvirkende Købmænd finder, at kravet om, at alle butikker, der forhandler økologiske fødevarer, skal omfattes af økologikontrol, er særdeles uhensigtsmæssigt. Kravet vil betyde, at butikker eventuelt fravælger forhandling af økologiske fødevarer grundet den ekstra administrative byrde. Hvis der indføres gebyrer for økologikontrollen, så vil dette efter foreningens opfattelse have samme uheldige effekt.

De Samvirkende Købmænd mener, at økologikontrollen adskiller sig væsentligt fra kontrollen med fødevarer sikkerhedsmæssige aspekter, og at det derfor forekommer logisk, at økologikontrollen reguleres dér, hvor økologi-ekspertisen ligger. Foreningen er således ikke overbevist om, at reguleringen af økologikontrollen bør flyttes til kontrolforordningen.

De Samvirkende Købmænd finder, at det fortsat bør være muligt at foretage en national vurdering af risikoen for overtrædelser og dermed af behovet for kontrol og fastlæggelse af kontrolfrekvenser på økologi-området.

Foreningen finder desuden, at kontrollen skal fastholdes som en procesorienteret kontrol fremfor at gå i retningen af en produktkontrol baseret på analyser; Det afgørende er, at de økologiske produktionsregler følges, og ikke om der sker en eventuel uundgåelig forurening af de økologiske fødevarer fra det omgivende miljø.

Foreningen finder, at alle produkter, der lever op til forordningens krav, bør kunne markedsføres som økologiske – ikke kun produkter listet i Traktatens bilag I samt forordningsudkastets bilag 1.

De Samvirkende Købmænd finder, at forslaget om at gøre det muligt at markedsføre

økologisk havsalt er uhensigtsmæssigt; Det vil give praktiske problemer, hvis salt af én oprindelse er økologisk, og salt, der er udvundet på en anden måde, ikke er det. Foreningen sætter endvidere spørgsmålstejn ved, om muligheden er forenelig med forordningsforslagets bestemmelse om, at økologiske fødevarer hovedsagelig skal være fremstillet af landbrugsingredienser, når der ses bort fra vand og kogesalt.

De Samvirkende Købmænd peger på, at de foreslåede delegerede retsakter til Kommissionen kan betyde, at medlemsstaterne mister indflydelse - hvilket foreningen finder potentielt bekymrende.

Foreningen har herudover en række bemærkninger af indholdsmæssig og redaktionel karakter samt forståelsesmæssige spørgsmål til de specifikke krav i forordningsudkastets bilag. Særligt finder foreningen, at der ikke bør være krav om adskilt opbevaring af økologiske og konventionelle produkter, når der er tale om færdigpakkede varer, og at det fortsat skal være muligt at producere økologiske og konventionelle produkter i samme virksomhed.

Dansk Akvakultur finder, at muligheden for at anvende astaxanthin fra naturlige kilder som fiskefoder bør genindsættes som nu.

Dansk Akvakultur støtter kravet om, at al fiskeyngel skal være økologisk, og påpeger samtidig vigtigheden af at tidspunktet for hvornår dette skal gælde ikke løbende rykkes, som det er sket indtil nu, da den slags udskydelser er ødelæggende for udviklingen og økonomien hos de omlagte avlstdambrug.

Dansk Akvakultur kan ikke støtte begrænsning af antiparasitære behandlinger af fisk. Der er ikke samme begrænsninger ved landdyr. Der savnes begrundelse for forskellen.

Dansk Akvakultur ønsker flest mulige af de særlige forhold vedrørende økologisk akvakulturbrug, som findes i de danske bekendtgørelser om akvakultur overført til den kommende økologiforordning. Det gælder:

- Tilladte vandbehandlingsmidler
- Mulighed for at forkorte omlægningsperioden i særlige tilfælde
- Afstandskrav til andre anlæg.

Hertil kommer, at Dansk Akvakultur gerne ønsker de særlige danske regler for produktion af økologiske flodkrebs indarbejdet i EU-reglerne.

Dansk Akvakultur stiller i forslag om krav om årlig stikprøveanalyse på de enkelte anlæg for indhold af dioxin og udvalgte tungmetaller i økologiske muslinger og tang. Begrundelsen er, at disse dyrkes i havet og derfor har risiko for at overskride EU grænseværdier, hvilket ses af, at flere af de vilde fisk ikke overholder grænseværdierne.

Dansk Gartneri fremfører, at forbuddet mod samtidig drift vil få afgørende indflydelse på mulighederne for at opretholde eller udvide det økologiske areal i Danmark, og at muligheden for at have samtidig drift derfor skal opretholdes. Foreningen ser også udfasningen af muligheden for at bruge ikke-økologisk udsæd som en barriere for økologiens udvikling. Muligheden skal derfor ikke udfases fuldt ud.

Dansk Erhverv er generelt positivt stemt over for ønsket om at skabe klarere regulering, øget harmonisering og bedre forbrugerforståelse, som vil have en positiv effekt på udbuddet og efterspørgslen af økologiske produkter i Europa. Dansk Erhverv er enig i, at udgangspunktet for kontrol skal være risikobaseret, men ønsker, at økologikontrollen fortsat skal være baseret på en procesorienteret tilgang frem for en produktorienteret tilgang, som alt andet lige primært vil være baseret på analyser.

Ligeledes er Dansk Erhverv skeptisk overfor kravet om miljøforvaltningssystemer på større fødevarer- og fodervirksomheder i alle led af værdikæden, da det med sikkerhed vil medføre betydelige administrative omkostninger, men hvor effekten i forhold til miljøforbedringer er uklar.

Forslaget lægger op til, at Kommissionen efterfølgende vil vedtage en lang række delegerede retsakter, hvilket Dansk Erhverv er meget skeptisk overfor, idet de relevante interessenter ikke inddrages og da mængden af administrative byrder er central for, hvorvidt økologiforordningen samlet set får en positiv effekt på udbredelse og forbrug af økologiske varer eller ej.

Dansk Erhverv mener, at det fortsat skal være muligt for medlemsstaterne at fritage detaileddet fra økologikontrol, da økologikontrol primært bør ske ved kilden. Øget økologikontrol i detaileddet kan have en begrænsende effekt på det økologiske varesortiment i eksempelvis butikker med efterfølgende negativ påvirkning af forbruget af økologiske varer.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter et højt ambitionsniveau i økologireglerne, idet økologien både skal udvikles og udbredes. Regeringen lægger særlig vægt på udbredelse af økologi, da det tjener til at udbygge det økologisk dyrkede areal, løfte dyrevelfærden, forbedre miljøet og øge afsætningen af højværdiprodukter. Regeringen finder desuden, at regelsættet skal forenkles. Set i det lys finder regeringen, at forslaget rummer en del svagheder. Det skal ikke gøres vanskeligere at omlægge til økologisk produktion samt at vedblive at drive økologisk landbrug. Udfasning af undtagelser bør endvidere ske i et realistisk tempo og uden mulighed for yderligere forlængelser. Regeringen kan ikke støtte, at der indføres særlige grænseværdier for pesticidrester i økologiske produkter, som stammer fra en utilsigtet forurening, herunder pesticidrester, der for eksempel overføres med vinden.

Regeringen finder, at reguleringen af kontrolkravene bør fastholdes i økologiforordningen dels for bedst at sikre en procesbaseret kontrol, dels fordi det er frivilligt at dyrke økologisk, og der ikke er tale om en regulering angående sundhed og fødevarer sikkerhed. Regeringen er positiv overfor en øget mulighed for en risikobaseret tilgang i forhold til fastlæggelse af tilsynsfrekvens. Regeringen finder, at det samlede kontroltryk ikke bør stige og vil arbejde for at sikre, at økologikontrollen med fødevarer virksomhederne fortsat kan gennemføres som en integreret del af den offentlige fødevarer kontrol. Regeringen finder endvidere, at kontrolomfanget af detaileddet ikke bør øges, og at detailvirksomheder gives mulighed for en smidigere kontrol, blandt andet gennem mulighed for anprisning af økologiske råvarer efter tilsvarende model som i de danske regler om økologisk storkøkkendrift. Regeringen arbejder derimod for en fastholdelse af kravet til virksomhederne om at kunne dokumentere balance mellem input og output, og at der udelukkende fraviges fra dette, når risiko- og væsentlighedsbetragtninger taler for det.

Desuden støtter regeringen at fastholde muligheden for at kunne udføre stikprøvevis krydskontrol. Regeringen støtter endvidere øvrige tiltag, der, ligesom dokumentation af balance og krydskontrol, vil kunne dæmme op for svindel med økologiske produkter.

Det er regeringens holdning, at forskelle medlemsstaterne imellem skal håndteres på en hensigtsmæssig måde, hvor der tages højde for eventuel konkurrenceforvridning.

Regeringen finder, at brugen af delegerede retsakter og gennemførselsretsakter skal indrettes, så medlemsstaterne får tilstrækkelig indflydelse på beslutninger, der har betydning for nationale ressourcer og for udbredelse af økologien. Regeringen er positivt indstillet overfor at give Kommissionen mandat til at forhandle økologi-handelsaftaler med tredjelande, i det omfang det kan forbedre danske eksportmuligheder.

Regeringen finder, at de langsigtede implikationer af et ændret importsystem ikke må begrænse markedsadgangen for økologiske produkter fra tredjelande til EU på et urimeligt grundlag, herunder særligt for udviklingslande. Ligesom der skal være opmærksomhed på, at import fra tredjelande også er grundlaget for input-stoffer til økologisk produktion i EU og ikke må begrænse udviklingen i EU.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Under de indledende forhandlinger af forslaget har medlemsstaterne generelt udtrykt bekymring for, hvorvidt en opstramning af de økologiske principper vil begrænse økologiens udbredelse.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt revideret grundnotat om sagen til Folketingets Europaudvalg den 27. maj 2014.

Der er oversendt grundnotat om sagen til Folketingets Europaudvalg den 11. april 2014.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. marts 2014, jf. samlenotat oversendt den 13. marts 2014.

Henstillingen til forhandling af aftaler med tredjelande har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2014, jf. samlenotat oversendt den 4. juni 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

3. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen på mælke- og mejerimarkedet og om anvendelse af mælkepakkens bestemmelser KOM (2014) 354

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. juni 2014. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen skal i medfør af Rådets forordning (EF) 1234/2007 udarbejde en rapport om markedsudviklingen på mælkeområdet og om anvendelse af den såkaldte mælkepakke. Rap-

porten konkluderer, at mælkepakkens bestemmelser anvendes i et begrænset antal medlemsstater, og at den centrale bestemmelse om prisforhandlinger mest anvendes i Tyskland. Derudover fremgår det, at Kommissionen vil overveje behov for instrumenter til styring af markedet efter mælkekvoternes ophør. Rapporten indeholder ikke noget om blødd landing i forhold til ophøret af mælkekvoter den 1. april 2015, som adskillige medlemsstater herunder Danmark lægger vægt på. Rapporten er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. juli 2014 med henblik på udveksling af synspunkter og eventuel vedtagelse af rådskonklusioner.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2014) 354 af den 13. juni 2014 fremlagt en Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen på mælke- og mejerimarkedet og om anvendelse af mælkepakkens bestemmelser. Rapporten er fremsendt til Rådet af rådssekretariatet i en dansk sprogudgave den 13. juni 2014.

Kommissionen skal i medfør af artikel 225 (b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1308/2013 senest den 30. juni 2014 og 31. december 2018 fremsende en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om markedsudviklingen i mælke- og mejerisektoren, navnlig om anvendelsen af mælkepakken.

Rapporten er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. juli 2014 med henblik på udveksling af synspunkter og eventuel vedtagelse af rådskonklusioner.

Nærhedsprincippet

Der er ikke tale om stillingtagen til konkrete forslag, hvorfor nærhedsprincippet ikke er relevant.

Formål og indhold

Den såkaldte mælkepakke blev vedtaget i marts 2012 som Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 261/2012. I mælkepakken, der var en reaktion på krisen i mælkesektoren i 2009 og 2010, er der mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre bindende kontrakter mellem mælkeproducenter og mejerier, ligesom der er regler om, at mælkeproducenter kan danne producentorganisationer, som medlemsstaterne skal godkende. Inden for visse rammer kan godkendte producentorganisationer forhandle kontrakter med mejerierne om priser. Endvidere er det i medfør af mælkepakken muligt at indføre udbudsregulering af oste med geografisk betegnelser. Mælkepakken er tidsbegrænset indtil 30. juni 2020. Da mælkepakkens bestemmelser udtrykkeligt undtager andelsselskaber, er dens bestemmelser ikke relevante i Danmark og anvendes derfor ikke i Danmark.

I rapporten har Kommissionen oplyst følgende om anvendelsen af mælkepakkens bestemmelser:

Bindende kontrakter mellem mælkeproducenter og mejerier

Kommissionen oplyser, at 12 medlemsstater har indført regler om bindende kontrakter med minimumsperioder på mellem 6 måneder og 5 år og enkelte uden minimumsperiode.

Anerkendelse af producentorganisationer

Der er i EU godkendt 228 producentorganisationer, overvejende i Tyskland. Der har ikke været interesse for at oprette producentorganisationer i mælkesektoren i Danmark grundet, at den dominerende organiseringsform er andelsselskaber.

Prisforhandlinger

Det centrale element i mælkepakken er, at godkendte producentorganisationer kan forhandle kontraktbetingelser herunder priser med mejerier. Det kan for en enkelt producentorganisation ske inden for en grænse på 3,5 % af EU's samlede mælkeproduktion og/eller 33 % i en enkelt medlemsstat. Rapporten oplyser, at sådanne prisaftaler er indgået i følgende medlemsstater: Tyskland dækkende 33 % af den nationale mælkeleverance, Tjekkiet dækkende 18 %, Frankrig dækkende 11 % og endelig Spanien med 4 % af leverancen. Rapporten konkluderer, at ordningen med kollektive prisforhandlinger kun har været en succes i Tyskland, hvor forhandlingerne dækker hele den del af medlemsstatens mælkeleverance, der ikke leveres til andelsselskaber.

Udbudsregulering af oste

Denne mulighed anvendes for to oste i Frankrig og en i Italien.

Rapporten i øvrigt

Rapporten indeholder også en beskrivelse af mælkeproduktion i ugunstigt stillede regioner. Rapporten oplyser, at mælkepakken ingen effekt har haft på mælkeproduktionen i disse områder.

Afslutningsvist nævner rapporten, at der efter den nylige reform af den fælles landbrugspolitik fortsat eksisterer et sikkerhedsnet for mælkesektoren i form af intervention af smør og mælkepulver samt støtte til privat oplagring af smør, mælkepulver og ost med beskyttet oprindelsesbetegnelse. Under krisesituationer er der hjemmel til at indføre yderligere foranstaltninger for eksempel i form af videregående støtte til intervention og privat oplagring, ligesom der kan indføres eksportrestitutioner. Ikke desto mindre stilles der i rapporten spørgsmål ved om, dette er tilstrækkeligt til, at systemet kan håndtere perioder med volatilitet i markedet og egentlige kriser efter kvoternes ophør. Det gælder navnlig med henblik på at sikre en balanceret udvikling af mælkeproduktionen i hele Europa og hindre koncentration i de mest produktive områder. Kommissionen vil derfor overveje muligheden for nye instrumenter, der kan styre markedsudviklingen i dårligt stillede områder samt modvirke eventuelle produktionsforøgelser, som kan risikere alvorligt at påvirke den langsigtede markedsstabilitet i hele EU efter mælkekquoternes ophør.

Formandskabets seneste udkast til rådskonklusioner

Formandskabet fremlagde i forbindelse med rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni udkast til rådskonklusioner. Udkastet understreger mælkesektorens betydning og omtaler både nye muligheder og udfordringer efter kvoternes ophør i 2015. Udkastet lægger op til, at det skal være muligt at håndtere prisudsving og samtidig sikre en blød landing samt give mere effektive redskaber til håndtering af kriser. Det foreslås konkret, at der indføres en blød landing baseret på tilpasning af fedtreguleringen. Desuden skal det såkaldte "Markedsobservatorium for Mælk" give retningslinjer for Kommissionens handlinger, herunder analysere indikatorer for indtjeningsmarginerne og forudse kriser. Endvidere foreslås, at det sikres, at det eksis-

sterende sikkerhedsnet i den fælles landbrugspolitik (både markedsordningen, landdistriktspolitikken og direkte støtte) er anvendelige i krisesituationer både i EU og på nationalt og regionalt niveau. Desuden skal instrumenterne i den fælles landbrugspolitik anvendes til at forudse, identificere og inddæmme krisesituationer tidligt samt reagere hurtigt over for alvorlige kriser. Det gælder i særdeleshed i ugunstigt stillede områder.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om rapporten.

Konsekvenser

Rapporten forventes ikke i sig selv at have konsekvenser at have for EU-budgettet, ligesom den ikke i sig selv forventes at have statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer er fortalere for en markedsorientering af mælkesektoren, og er af den grund modstander af nye udbudsregulerende tiltag på EU-plan. Det er desuden yderst vigtigt, at der ikke indføres tiltag, som medfører ændringer af andelsorganiseringen i dansk mejeribrug, bliver en hindring for varernes frie bevægelighed i EU og markedsorienteringen af mælkesektoren. Landbrug & Fødevarer ser med stor bekymring på, at en række europæiske aktører har talt for at indføre nye former for produktionsbegrænsende instrumenter til erstatning af mælkekvoterne, samt presset på for at modvirke produktionsforøgelse i de områder, der har potentiale til at øge mælkeproduktionen efter 1. april 2015.

Landbrug & Fødevarer fastholder som hidtil, at det fortsat er nødvendigt med frivillighed i forhold til kontrakter af hensyn til andelsorganiseringen i Danmark. Erhvervet er fortalere for en markedsorientering af mælkesektoren og er af den grund ikke positiv overfor nye regulerings tiltag på EU-plan, som overordnet set bedst bestemmes decentralt mellem mælkeproducenter og mejerier i medlemslandene. Der har i Danmark ikke været den store interesse for oprettelsen af producentorganisationer. Landbrug & Fødevarer er ikke modstander af oprettelsen af producentorganisationer i mælkesektoren. Det er dog under forudsætning af, at andelsorganiseringen fortsat beskyttes, samt at der fortsat sikres frivillige organiseringsforhold for mælkeproducenterne. Erhvervet er fra et konkurrencemæssigt syn stadig betænkelig ved interprofessionelle organisationers virke mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet i mælkesektoren.

Vedrørende justering af fedtreguleringen påpeger Landbrug & Fødevarer, at der er i de senere år blevet betalt en betydelig superafgift af danske mælkeproducenter. På grund af den aktuelle økonomiske situation i erhvervet er det vigtigt, at erhvervet ikke belastes yderligere af superafgift og at mælkekvoterne er afkapitaliseret i 2015. For at sikre en blød landing af kvoterne pr. 1. april 2015 lægger Landbrug & Fødevarer afgørende vægt på, at der arbejdes for en ændring af fedtreguleringen for at øge leverancemulighederne. Landbrug & Fødevarer fastholder som hidtil, at det fortsat er nødvendigt med frivillighed i forhold til kontrakter af hensyn til andelsorganiseringen i Danmark. Erhvervet er fortalere for en markedsorientering af mælkesektoren og er af den grund ikke positiv overfor nye regulerings tiltag på EU-plan, som overordnet set bedst bestemmes decentralt mellem mælkeproducenter og mejerier i medlemslandene.

Vedrørende producentorganisationer påpeger Landbrug & Fødevarer, at der i Danmark ikke været den store interesse for oprettelsen af producentorganisationer. Landbrug & Fødevarer er ikke modstander af oprettelsen af producentorganisationer i mælkesektoren. Det er dog under forudsætning af, at andelsorganiseringen fortsat beskyttes, samt at der fortsat sikres frivillige organiseringsforhold for mælkeproducenterne. Landbrug & Fødevarer er fra et konkurrencemæssigt syn stadig betænkelig ved interprofessionelle organisationers virke mellem primær-, forarbejdnings- og detailledet i mælkesektoren.

Landbrug & Fødevarer understreger, at de danske mælkeproducenter skal betale en superafgift på ca. 210 mio. kr. for det foregående kvoteår (1. april 2013 – 1. april 2014). I det nuværende kvoteår ligger udnyttelsen per 22. juni omkring 1,95 % over landekvoten, hvilket endnu en gang kan betyde fare for superafgift ved kvoteårets afslutning. Situationen forværres af, at den sidste kvotetildeling – jf. Sundhedstjekket – fandt sted i kvoteåret 2013-2014. Landbrug & Fødevarer skal derfor igen anmode om, at Fødevareministeriet fortsætter arbejdet med at få sikret en justering af fedtreguleringen, så leverancemulighederne for de danske mælkeproducenter øges.

I forhold til drøftelserne om rådskonklusioner, så har Landbrug & Fødevarer forståelse for ønsket om at sikre en mere effektiv anvendelse af EU's "sikkerhedsnet". Omvendt er erhvervet bekymret for, at enkelte medlemsstater vil målrette landbrugspolitikken til gavn for ugunstigt stillede områder. Landbrug & Fødevarer understreger, at der ikke er behov for yderligere indsats i ugunstigt stillede områder, idet der allerede findes en række politikinstrumenter på EU-niveau til at håndtere udfordringerne for disse områder. Erhvervet finder det ydermere bekymrende, at enkelte aktører på EU-niveau samtidigt ønsker at modvirke produktionsforøgelse i de områder, der har potentiale til at øge mælkeproduktionen efter 1. april 2015.

Landbrug & Fødevarer fastholder, at "Markedsobservatoriet for mælk" skal være politisk uafhængigt for at sikre, at der udsendes troværdige markedsinformationer. Der findes desuden allerede tilstrækkelige markedsoplysninger om udviklingen i EU, herunder om priser, fortjenester, mængder mv. Derimod er der brug for et stærkere fokus på verdensmarkedet, da det europæiske marked for mejeriprodukter er tæt knyttet til udviklingen på verdensmarkedet. Markedsobservatoriet bør have fokus på at kommunikere disse data til aktørerne i forsyningskæden hurtigere og mere rettidigt.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Rapportens indhold vedrørende anvendelse af mælkepakken tages til efterretning, idet det bemærkes, at mælkepakken har haft ret begrænset anvendelse.

Regeringen er imidlertid grundlæggende uenig i at der er behov for at indføre redskaber, der skal modvirke en markedsbaseret udvikling af mælkeproduktionen efter kvoternes ophør. Det er vigtigt at undgå, at der efter afskaffelsen af mælkekvoteerne genindføres et form for kvotesystem.

Spørgsmålet om blød landing er ikke nævnt i rapporten. Regeringen lægger vægt på, at der sikres en blød landing i alle medlemsstater. Regeringen ser gerne, at det sker i form af en tilpasning af fedtreguleringen.

Regeringen forventer at kunne støtte eventuelle rådskonklusioner, såfremt de indeholder opbakning til blød landing ved tilpasning af fedtreguleringen, og der ikke indføres nye markedsinstrumenter til udbudsstyring.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt har medlemsstaterne taget rapportens indhold vedrørende mælkepakken og markedsituationen til efterretning. Det må forventes, at en række medlemsstater vil støtte Kommissionen i, at der er et behov for nye kriseinstrumenter og styring af produktionen, mens andre vil være imod sådanne initiativer.

I de seneste år har en lang række medlemsstater ønsket, at der reelt sikres en blød landing for alle medlemsstater. Herved kan producenterne reelt forberede sig til tiden efter kvoternes ophør og drage fordel af den stærke internationale efterspørgsel på mejeriprodukter. På den anden side er der en stor gruppe medlemsstater, der modsætter sig, at der ændres på kvotereglerne.

På denne baggrund er det uvist om der vil kunne samles opbakning til rådskonklusioner.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2014 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014, jf. samlenotat oversendt den 4. juni 2014.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

4. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende høring om fiskerimulighederne for 2015 under den fælles fiskeripolitik KOM (2014) 388

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen fremlægger i sin meddelelse retningslinjer for fastsættelsen af fiskerimuligheder for 2015. Hensigten med meddelelsen er en tidlig drøftelse af principper forud for fremlæggelsen af forslag til de årlige forordninger om fiskerimuligheder. Af meddelelsen fremgår blandt andet en status for ressourcerne og en tidsplan for fremlæggelsen af forslagene om fiskerimuligheder for 2015.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2014) 388 af 26. juni 2014 fremsendt meddelelse fra Kommissionen til Rådet vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2015. Meddelelsen er oversendt fra rådssekretariatet i dansk sprogversion den 27. juni 2014.

Meddelelsen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. juli 2014 med henblik på præsentation og udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

Formål og indhold

Kommissionen har fremlagt sin årlige meddelelse vedrørende de politiske retningslinjer for fastsættelse af fiskerimulighederne for 2015 (TAC¹/kvoteforordninger). Kommissionen ønsker at høre medlemsstaternes og interessenters holdninger til den i meddelelsen beskrevne strategi.

Udover retningslinjerne indeholder meddelelsen blandt andet også en status for fiskebestandene, en kortfattet økonomisk analyse, information om forvaltningsplaner og fiskeriindsats samt tidsplan for forslag om fiskerimuligheder for 2015.

Ny fælles fiskeripolitik – betydning for 2015-kvoterne

Den fælles fiskeripolitik har som mål at nå et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY²) af bestandene i 2015, hvor det er muligt, og på en progressiv gradvis måde senest i 2020.

Kommissionen vil således foreslå TAC og kvoter for 2015 på MSY-niveau for det stigende antal af bestande med fuld analytisk rådgivning med MSY-estimer, hvilket nu omfatter 46 bestande, primært i Nordøst Atlanten og Østersøen. Kun i tilfælde, hvor opnåelse af MSY-niveau i 2015 vil have alvorlige konsekvenser for den sociale og økonomiske bæredygtighed af den omfattede fiskeflåde vil en udskydelse af opnåelse af MSY-niveau blive udskudt til senere år og ikke længere end til 2020.

Et grundelement i den nye fælles fiskeripolitik er vedtagelse af flerårige forvaltningsplaner med henblik på at genoprette fiskebestandene og opretholde dem over niveauer, der kan give et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). En interinstitutionel task force med repræsentanter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har aftalt rammerne for nye flerårige planer. Kommissionen vil snarest muligt foreslå nye flerårige planer, herunder analysere behovet for at ændre eksisterende planer.

Er der fastsat en flerårig forvaltningsplan for en bestand vil denne blive fulgt i Kommissionens forslag til TAC og kvoter, medmindre planen er blevet uanvendelig, for eksempel fordi et andet mål end MSY er nået, i hvilket tilfælde Kommissionen vil foreslå TAC og kvoter med udgangspunkt i MSY.

For bestande, hvor der ikke foreligger en fuld analytisk rådgivning, vil TAC og kvoter blive foreslået på basis af den foreliggende videnskabelige rådgivning og uden at gå på kompromis med bevaringsbehovet for bestandene.

For dybhavsarter vil rådgivningen tage udgangspunkt i, at flere dybhavsarter og marine dybhavshabitater er særligt følsomme over for fiskeritryk. Der vil således blive anvendt en forsigtighedstilgang, og Kommissionen vil tage de nødvendige hensyn i forhold til de relevante FN-resolutioner.

¹ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

² MSY = Maximum Sustainable Yield.

Med reformen indføres desuden en landingsforpligtelse gradvist i perioden 2015-2019. Fra 1. januar 2015 indføres der således et udsמידsforbud i fiskerier efter små pelagiske arter (blandt andet makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling og havgalt), store pelagiske arter (blandt andet tun), industriarter (tobis, sperling og brisling) samt gradvist frem til 2017 alt fiskeri i Østersøen. På regionalt niveau er der udarbejdet forslag til implementeringen af udsמידsforbuddet gennem forslag til discardplaner, og Kommissionen har fremsat et forslag til ændring af de tekniske regler samt kontrolreglerne med henblik på tilpasninger til den nye forvaltningsmodel (omnibusforslaget om udsמיד - KOM (2013) 889).

For de omfattede fiskerier skal fastsættelsen af TAC og kvoter afspejle, at alle fangster nu skal bringes i land, det vil sige at TAC og kvoter skal fastsættes som fangstkvoter i stedet for som hidtil landingskvoter. Kommissionen har bedt ICES (Det Internationale Havundersøgelsesråd) om at inddrage data om mængder af udsמיד i rådgivningen for de relevante bestande omfattet af udsמידsforbuddet. Dette forventes at føre til justering af flere af TAC'erne, afhængigt af det hidtidige omfang af udsמיד. Kommissionen understreger, at sådanne justeringer ikke må være til hinder for realiseringen af den fælles fiskeripolitiks bevarelsesmål, og navnlig målet om at udnytte bestandene efter MSY-princippet og holde dem på dette niveau i fremtiden.

Der er ligeledes indført fleksibilitetsmekanismer, som kan indgå i forvaltningen af bestande. Dette omfatter år-til-år-fleksibilitet, arts-fleksibilitet, de minimis-undtagelser og undtagelser baseret på høj overlevelse. Kommissionen vil tage disse mekanismer i betragtning ved fremtidige forslag om TAC og kvoter.

Da forenkling også er et nøgleord i reformen, vil Kommissionen vurdere merværdien af supplerende forvaltningsinstrumenter, som for eksempel begrænsning af fiskeriindsatsen, og i givet fald foreslå bortfald af disse foranstaltninger.

Status for fiskebestandene

Kommissionen anfører, at fiskebestandene er i markant bedring, om end fiskeridødeligheden for en række bestande fortsat er vurderet over det fastsatte MSY-niveau eller bestandssituationen er ukendt.

Antallet af bestande med en fiskeridødelighed over det fastsatte MSY-niveau eller med ukendt bestandssituation i Nordøst Atlanten og tilstødende have er faldet fra 32 ud af 34 bestande i 2005 til 19 ud af 46 bestande i 2014.

Med et hurtigt stigende antal bestandsvurderinger (34 bestande i 2005 mod 46 i 2014) er det tydeligt, at bestande med en fiskeridødelighed over det fastsatte MSY-niveau eller med ukendt bestandssituation stadig er dominerende i Middelhavet, hvorfor der her er behov for effektive tiltag i dette farvandsområde.

Om de pelagiske arter i Nordøst Atlanten bemærker Kommissionen, at situationen for de fleste af sildebestandene i Nordsøen, vest for Skotland, Det Irske Hav og Det Keltiske Hav bliver fisket på eller inden for MSY-grænserne. Derimod er bestandssituationen forværret for blandt andet hestemakrel- og sildebestandene nordvest for Irland. For makrel nævner Kommissionen, at der er opnået en aftale mellem Færøerne, Norge og EU om en bæredygtig forvaltning, og at ICES rådgivningen for 2014 indikerede, at bestanden muligvis er større end hidtil antaget.

I relation til Nordsøen, Skagerrak og Kattegat forklarer Kommissionen om bestandene af sej, rødspætte, kuller og jomfruhummer i Skagerrak og Fladen Grund, at disse bestande bliver fisket på MSY-niveau. For de øvrige bestande er fiskeridødelighed over det fastsatte MSY-niveau eller bestandssituationen er ukendt. Specifikt nævnes torskebestanden i Nordsøen, hvor gydebiomassen ifølge meddelelsen er en smule over biomassegrænsen og stadig langt fra forsigtighedsniveauet, og torskebestanden i Kattegat, som stadig er meget lav.

I Østersøen fiskes bestandene af sild og brisling indenfor MSY-grænser, mens den seneste rådgivning for den vestlige torskebestand indikerer, at forvaltningsplanens målsætninger ikke er konsistente med en fiskeridødelighed svarende til MSY-målsætningen. Den østlige torskebestand udviser en bestandsudvikling, som ikke gør det muligt at anvende de nuværende bestandsmodeller. Kommissionen vil derfor foreslå en ny flerårig plan for Østersøen.

Økonomisk analyse

Kommissionen anfører, at den økonomiske situation for EU's fiskeflåder i alle områder er forbedret gradvist over de seneste år. På trods af, at omkostningerne primært er relateret til stigende brændstofpriser, er indkomsterne samlet set steget mere end omkostningerne. Da EU's fiskeflåde er meget uhomogen, er den generelle positive trend dog ikke gældende for alle dele af flåden.

Tidsplan for forslag til fiskerimuligheder 2015

Fiskerimulighederne for dybhavsbestande blev vedtaget for en to-årig periode i 2012 og skal således forhandles igen i 2014. Forslaget forventes fremlagt i september 2014 med henblik på vedtagelse i november 2014. Forslaget om fiskerimuligheder for Østersøen i 2015 forventes fremlagt i august 2014 med henblik på vedtagelse på rådsmødet i oktober 2014. Forslag om fiskerimuligheder for Sortehavet forventes fremlagt i november 2014 med henblik på vedtagelse i december 2014.

Kommissionens forslag om øvrige fiskerimuligheder, herunder for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, forventes fremsat i oktober 2014 med henblik på vedtagelse i december 2014.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Meddelelsen har endvidere ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser, men anvendelse af retningslinjerne i sammenhæng med den videnskabelige rådgivning vil have betydning for fastsættelsen af de årlige fiskerimuligheder. Uden kendskab til den samlede videnskabelige rådgivning er det ikke muligt at vurdere konsekvenserne heraf.

Høring

Sagen har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri), og der er kommet følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation beklagede, at meddelelsen ikke specifikt behandlede spørgsmålet om kvotetilskrivning ved introduktion af udsmidsforbuddet. Endvidere forholdt foreningen sig kritisk til en bemærkning i meddelelsen om, at torskebestanden i Kattegat er på et ekstremt lavt niveau, og der kan være behov for yderligere foranstaltninger ud-

over at sænke TAC'erne og fiskeriindsatsen, idet det blev bemærket, at torskekvoten alene kunne anvendes som bifangster og ikke kunne reduceres yderligere.

Marine Ingredients støttede bemærkningerne fra Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for fastlæggelsen af generelle principper for vedtagelsen af fiskerimuligheder og støtter det overordnede mål om at nå MSY for bestandene i overensstemmelse med reformen af den fælles fiskeripolitik og med henblik herpå, at udnyttelsen skal være i overensstemmelse med MSY i 2015 for så mange bestande som muligt, hvor det er muligt, og på en progressiv gradvis måde senest i 2020.

Regeringen understreger vigtigheden af, at TAC'er tilpasses, når en ny forvaltningsmodel med udsמידsforbuddet indføres. Regeringen vil arbejde for, at Rådet i en overgangsperiode kan fastsætte en fuld kvotetilskrivning, der passer til fiskerimønsteret, indtil den videnskabelige rådgivning er på plads.

Regeringen arbejder for, at der bliver mulighed for videreførelse af projekter med fangstkvoter og fuld dokumentation i 2015, indtil et forbud mod udsמיד træder i kraft for de respektive områder og fiskerier.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne generelt vil støtte fastlæggelsen af generelle principper for fastsættelse af fiskerimuligheder. Ligesom medlemsstaterne generelt vil støtte målet om MSY, omend der forventeligt vil være delte holdninger til, hvorvidt ambitionsniveauet skal være 2015 eller 2020. Endvidere forudses medlemsstaterne at hilse metoden for rådgivning om bestande uden absolut bestandsvurdering velkommen, idet medlemsstaterne samtidig forventes at fremhæve behovet for en konkret vurdering.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

-
5. **Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal,**

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal og

Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimulighederne i henhold til protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal

KOM-dokumenter foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

EU og Senegal har forhandlet om indgåelse af en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol om EU's adgang til fiskeri ved Senegal. Den nye aftale og tilhørende protokol, som fastlægger fiskerimulighederne og den finansielle modydelse, blev paraferet den 25. april 2014. Fiskeripartnerskabsaftalen løber for en periode på fem år og forlænges ved stiltienende aftale. Protokollen omfatter en periode på fem år fra undertegnelsen. Den finansielle modydelse fra EU til Senegal er fastsat til i alt 8.690.000 € (ca. 64,74 mio. kr.). Heraf 1.058.000 € (ca. 7,88 mio. kr.) for det første år, 988.000 € årligt (ca. 7,36 mio. kr.) for de følgende tre år og 918.000 € for det 5. år (ca. 6,84 mio. kr.). Herudover afsættes årligt 750.000 € (ca. 5,59 mio. kr.) til at støtte udvikling af fiskerisektorpolitikken i Senegal.

Baggrund

Kommissionen forventes at fremsende forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal, forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal og forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal.

Forslagene forventes fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 i sammenhæng med henholdsvis TEUF artikel 218, stk. 5, artikel 218, stk. 6, litra a) og artikel 218 stk. 7, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Forslaget til Rådets afgørelse om endelig indgåelse af

fiskeripartnerskabsaftalen med tilhørende protokol kan dog først vedtages efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Forslagene forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU har haft en fiskeriaftale med tilhørende gældende protokoller med Senegal fra 1980 frem til den 1. juli 2006. Herefter er der ikke vedtaget nye protokoller. EU og Senegal har forhandlet om en ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol. Teksten til en ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol blev paraferet den 25. april 2014. Aftaleprotokollen er en del af EU's netværk af fiskeripartnerskabsaftaler om tun og andre stærkt vandrende arter. Herudover er der begrænsede fiskerimuligheder efter kulmule. Fiskeripartnerskabsaftalen løber for en periode på fem år og forlænges ved stiltiende aftale. Protokollen omfatter en periode på fem år fra undertegnelsen.

Hovedformålet med fiskeripartnerskabsaftalen og den tilhørende protokol er at styrke samarbejdet mellem EU og Senegal med henblik på at skabe en partnerskabsramme for udvikling af en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeriressourcerne i Senegals fiskerizone i begge parter interesse. Partnerne forpligter sig inden for aftalen til videnskabeligt samarbejde om ansvarligt fiskeri og ulovligt, uregistreret og urapporteret fiskeri (IUU-fiskeri).

Protokollen giver adgang for EU-fiskerifartøjer til fiskeri efter tun og andre stærkt vandrende arter samt et begrænset fiskeri efter kulmule i Senegals farvande.

Til fremme af ansvarligt og bæredygtigt fiskeri i Senegals farvande skal der efter protokollens ikrafttræden aftales et flerårigt sektorprogram under hensyntagen til Senegals nationale fiskeripolitik og andre politikker, der hænger sammen med eller har indvirkning på fremme af ansvarligt og bæredygtigt fiskeri, herunder støtte til ikke-industrielt fiskeri, overvågning, kontrol og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

Med hensyn til fiskerimuligheder giver fiskeriprotokollen EU tilladelse til fiskeri efter tun og andre stærkt vandrende arter til 28 notfartøjer og 8 stang- og linefartøjer. Endvidere giver den mulighed for fiskeri efter kulmule med to trawlere. Fartøjer fra Spanien og Frankrig har udtrykt interesse for at fiske inden for protokollens muligheder.

Den nye protokols samlede finansielle modydelse er fastsat til i alt 8,69 mio. € (ca. 64,74 mio. kr.) over fire år og bygger på:

- a) 1.058.000 € (ca. 7,88 mio. kr.) for det første år efter protokollens anvendelse, 988.000 € (ca. 7,36 mio. kr.) for de følgende tre år af protokollens anvendelse og 918.000 € (ca. 5,59 mio. kr.) for det sidste år af protokollens anvendelse, svarende til en årlig referencemængde på 14.000 tons tun og 2.000 tons kulmule, og
- b) et særligt beløb på 750.000 € (ca. 5,59 mio. kr.) til støtte for og gennemførelse af Senegals fiskeri- og havpolitik.

Parterne skal respektere henstillinger og afgørelser vedtaget af Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som Senegal og EU er medlemmer af, og forpligter sig til at fremme samarbejdet på subregionalt plan om ansvarlig forvaltning af fiskeri.

I forhold til fiskeriet efter kulmule, vil bestandssituationen løbende blive overvåget af den blandede komité såvel som den regionale fiskerikomité for området CECAF (Komitéen for fiskeriet i Det Østlige Centrale Atlanterhav).

Den bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende fiskeriprotokol med Senegal indgås inden for de generelle rammer for EU's fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande, herunder den nye grundforordning (1380/2013). På baggrund heraf indeholder aftalen og protokollen blandt andet bestemmelser om, at aftalen og protokollen kan suspenderes i tilfælde af brud på menneskerettigheder. Den finansielle modydelse kan ligeledes suspenderes, blandt andet såfremt de opnåede resultater med sektorstøtten ikke stemmer overens med budgetprogrammeringen. Dertil kommer, at det i aftalen sikres, at EU-fartøjer udelukkende kan fiske i Senegals farvande med gyldig fiskeritilladelse udstedt af Senegals relevante myndighed, og at anden form for fiskeriaktivitet uden for denne ramme er forbudt (eksklusivitetsklausul).

Det fremgår af aftalen, at der nedsættes en blandet komité med repræsentanter for henholdsvis EU og Senegal. Den blandede komité kontrollerer blandt andet gennemførelsen af aftalen, herunder definitionen og evalueringen af sektorstøtteprogrammet. Den blandede komité kan revidere fiskerimulighederne og den tilhørende finansielle modydelse, modaliteter for sektorstøtten og betingelser for udøvelsen af EU-fiskerifartøjers fiskeri.

Forslaget forventes at indeholde bestemmelser om interne procedurer i EU ved forhandlinger om ændringer i fiskeriprotokollen via den blandede komité.

Ex-ante evalueringsrapport vedrørende fiskeripartnerskabsaftalen

Af en ex-ante evalueringsrapport om den fremtidige fiskeriprotokol mellem EU og Senegal, der er fremsendt fra Kommissionen den 20. november 2013 fremgår, at ICCAT i en rapport fra 2012 vurderede, at det for de vigtigste østlige bestande af tun gjaldt, at gulfinnet tun var en anelse overudnyttet i forhold til det maksimale bæredygtige udbytte (MSY), at storøjet tun var fuldt udnyttet, og at fangsten af bugstribet bonit lå på et bæredygtigt niveau, der lå lidt under en fuld udnyttelse af bestanden. Det fremgår ligeledes, at bestanden af kulmule ikke er overudnyttet i forhold til det bæredygtige niveau.

Udtalelser

Forslag til endelig indgåelse af nye fiskeripartnerskabsaftaler med tilhørende protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Det forventede forslag forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser ud over indvirkningen på EU-budgettet. Ifølge forslaget forventes en samlet udgift på EU's budget på 8,69 mio. € (ca. 64,74 mio. kr.) over fem år i finansiell modydelse. Den finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne inden for aftalens ramme.

Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved aftalen i gennemsnit over de fem år på ca. 257.880 kr. pr. år ved gennemsnitlig en årlig budgetudgift for EU på 1,74 mio. € (ca. 12,95 mio. kr.).

Høring

Sagen har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri), og der er kommet følgende bemærkninger:

Greenpeace bemærkede i relation til kulmule, at det fremgik af nye informationer, at fiskeriindsatsen efter kulmule ikke måtte stige, hvilket indebar, at hvis EU fiskede på bestanden, skulle fiskeritrykket falde et andet sted. Endvidere burde man være opmærksom på, at der var lokal modstand mod aftalen, idet der blandt andet henvistes til utilstrækkelige krav til EU-fiskere om landinger af fisk i Senegal. Der henvistes også til behov for inddragelse af interessenter i Senegal.

Regeringens foreløbige generelle holdning

For så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg, den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at den nye bæredygtige fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende fiskeriprotokol opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19.-20. marts 2012 og er i overensstemmelse med de generelle principper om bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler i forordningen om den fælles fiskeripolitik (grundforordningen).

Regeringen lægger ligeledes vægt på, at fiskeri i området er omfattet af forvaltningsforanstaltninger, som vedtages inden for rammerne af ICCAT, og rådgivning fra CECAF.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at forslagene kan vedtages med et kvalificeret flertal i Rådet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslagene har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

6. **Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på vegne af Den Europæiske Union at indlede forhandlinger om fornyelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side** **KOM (2014) 361**

Nyt notat.

Resumé

Den eksisterende protokol til fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Grønland udløber den 31. december 2015. Fiskeriprotokollen indeholder fastsættelse af fiskerimulighederne og EU's finansielle modydelse. Kommissionen har fremlagt en henstilling til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland (udkast til bemyndigelse til Kommissionen).

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2014) 361 af 18. juni 2014 fremsendt henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på vegne af Den Europæiske Union at indlede forhandlinger om en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland. Henstillingen er oversendt til Rådet den 24. juni 2014 i en dansk sprogudgave.

På baggrund af Kommissionens henstilling udarbejdes der et forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandling på Den Europæiske Unions vegne om en ny protokol til de respektive fiskeripartnerskabsaftaler. Rådets afgørelse fremsættes med hjemmel i TEUF artikel 218, stk. 3, og 4, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden inddragelse af Europa-Parlamentet.

Henstillingen forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Henstillingen er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I henhold til forhandlingsmandatet bemyndiges Kommissionen af Rådet til at indlede og føre forhandlinger om en ny fiskeriprotokol om fastsættelse af fiskerimuligheder og den finansielle modydelse omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland. Forhandlingerne skal gennemføres i konsultation med Rådet og i overensstemmelse med et sæt forhandlingsdirektiver.

Kommissionen anfører i udkastet til forhandlingsdirektiver, at formålet med forhandlingerne er at få vedtaget en ny protokol som led i fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Grønland i overensstemmelse med grundforordningen (1830/2013) om den fælles fiskeripolitik og Rådets konklusioner af 19. marts 2012 om Kommissionens meddelelse af 13. juli 2011 om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik.

Med henblik på at sikre, at den nye protokol fremmer et bæredygtigt og ansvarligt fiskeri, baserer Kommissionen forhandlingerne på følgende mål:

- Der tages behørigt hensyn til de bedste videnskabelige udtalelser, der foreligger, og til de relevante regionale forvaltningsplaner for at sikre og fremme et miljømæssigt bæredygtigt fiskeri, der udelukkende vil være rettet mod de overskudsressourcer, der er til rådighed, under hensyntagen til fiskerikapaciteten hos den lokale flåde.
- Det sikres, at adgangen til fiskeressourcerne fastsættes ud fra de kriterier, der gælder for den nuværende protokol, idet der tages hensyn til den udvikling, der er observeret i de seneste år og til de seneste videnskabelige vurderinger.
- Dialogen videreføres for at styrke sektorpolitikken for at fremme gennemførelsen af en ansvarlig fiskeripolitik i tråd med Grønlands udviklingsmål, idet der tages hensyn til de lokale fiskersamfunds levebrød og interesser.
- Der bør indføres en klausul om konsekvenserne i tilfælde af en tilsidesættelse af menneskerettigheder og demokratiske principper.
- Der bør indføres en klausul om forrang til EU-fartøjer frem for andre tredjelandes fartøjer til at fiske på overskuddet af fiskeriressourcer samt ensartede tekniske og finansielle betingelser for alle udenlandske flåder.

Fiskeriprotokollen skal særligt definere:

- De fiskerimuligheder, der tildeles EU-fartøjer
- Den finansielle kompensation og betingelserne for betaling og
- Instrumenter med henblik på implementering af sektorstøtten.

Den eksisterende protokol løber fra 1. januar 2013 til 31. december 2015 og omfatter adgang til fiskeri efter torsk, rødfisk, hellefisk, rejer, helleflynder, snekrabbe, lodde og skolæst.

Fiskerimulighederne er fastsat i protokollen, og fiskes af fartøjer fra Danmark, Tyskland, Estland, Polen, Litauen, Frankrig, Spanien, Sverige, Storbritannien og Irland.

Den eksisterende protokols samlede finansielle modydelse er fastsat til 17,8 mio. € (ca. 134 mio. kr.) årligt i de 3 år og bygger på:

- et årligt finansielt bidrag for adgang for fartøjer fra EU på ca. 15, 1 mio. € (ca. 113 mio. kr.), og
- en yderligere bevilling, som EU betaler til støtte til implementering af Grønlands nationale fiskeripolitik, svarende til 2,7 mio. € (ca. 20,5 mio. kr.) om året.

Hertil kommer redernes bidrag, der ved fuld udnyttelse af fiskerimulighederne udgør 1,5 mio. € (ca. 11 mio. kr.).

Fiskerimulighederne kan efter aftale udvides, hvis udvidelsen er i overensstemmelse med konklusionerne fra Den Fælles Videnskabelige Komité og ikke er til skade for en bæredygtig udnyttelse af de grønlandske fiskeressourcer.

Fiskeriet i Grønland

Der er ved at blive udarbejdet en evalueringsrapport af den eksisterende protokol mellem EU og Grønland. Denne forventes fremlagt medio juli 2014. De indikative kvoter, der fremgår af den eksisterende protokol, er under de årlige forhandlinger om størrelsen på kvoterne generelt

blevet fulgt. Senest for fiskeriet i 2014 blev der dog fastsat en lavere kvote for rejer ved Østgrønland, idet den biologiske rådgivning anbefalede en nedgang i fiskeriindsatsen. Danmark har over 50 % af EU's rejekvote, men forestår i praksis næsten hele rejefiskeriet, da der overføres mængder fra Frankrig. Desuden kan fremhæves, at Grønland har udarbejdet en forvaltningsplan for torsk for 2014-2016 og undersøgelser fra 2013 viste en betydelig fremgang for torsken i grønlandsk farvand. I 2013 var der ikke fiskeri efter lodde ved Grønland, da rådgivningen for sommerfiskeriet var en 0-TAC. For sommerfiskeriet efter lodde i 2014 har EU accepteret et tilbud fra Grønland på ca. 34.000 tons, hvoraf den danske andel er 85 %.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslag til henstillinger om at indlede forhandlinger. Forslag til endelig indgåelse af nye protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Forslaget om indledning af forhandling om en ny protokol har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser, men en eventuel indgåelse af en ny protokol vil kunne have en indvirkning på EU-budgettet.

Den samlede finansielle modydelse i den eksisterende protokol er fastsat til en samlet udgift på EU's budget på 53,4 mio. € (ca. 398 mio. kr.) over 3 år. Den finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne inden for aftalens ramme. Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved aftalen på ca. 0,4 mio. € (ca. 2,7 mio. kr.) pr. år ved en årlig budgetudgift for EU på 17,8 mio. € (ca. 133 mio. kr.).

Høring

Sagen har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri), der ikke havde bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder, at EU's fiskeripartnerskabsaftale med Grønland er en vigtig aftale både i relation til de fiskerimuligheder, den giver EU's fiskere og i form af aftalens væsentlige bidrag til EU's fiskeriaftaler i Nordatlanten med Island, Norge og Færøerne, hvor kvoter i grønlandske farvande stilles til rådighed af EU til gengæld for fiskerimuligheder i de pågældende tredjelandes farvande.

Regeringen henholder sig i relation til den fælles fiskeripolitikks eksterne dimension generelt til principperne, som indgår i Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, herunder særligt:

- at EU-fartøjers eksterne fiskeriaktiviteter forvaltes og kontrolleres efter samme standard som inden for EU-farvande, herunder at EU's fiskeriaftaler påviseligt skal understøtte en social og miljømæssigt bæredygtig udvikling.

Specifikt for så vidt angår bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevareudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,

- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne, og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger overordnet vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at en ny fiskeriprotokol i henhold til forhandlingsmandatet skal opfylde de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19.-20. marts 2012. Endvidere finder regeringen, at en ny fiskeriprotokol vil være i overensstemmelse med de generelle principper om bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler i grundforordningen (1380/2013) om den fælles fiskeripolitik.

Såfremt der på baggrund af henstillingen kan opnås enighed om en ny fiskeriprotokol med Grønland, vil resultatet skulle godkendes af Rådet og Europa-Parlamentet.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være bred opbakning til henstillingen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på vegne af Den Europæiske Union og midlertidig anvendelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak, og

forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på vegne af Den Europæiske Union af en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak

KOM (2014) 373 / KOM-dokument om indgåelsen af aftalen foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

EU og Norge har forhandlet om en ny adgangsftale, som giver adgang for fartøjer fra Danmark, Norge og Sverige til at fiske i hinandens farvande uden for 4 sømil fra basislinjerne i Skagerrak. Den 24. oktober 2013 blev der paraferet en aftale.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2014) 373 af 24. juni 2014 fremsendt forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på vegne af Den Europæiske Union og midlertidig anvendelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak. Forslaget foreligger ikke i en dansk sprogudgave. Kommissionen forventes ligeledes at fremsende forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak.

Forslaget om undertegnelse og midlertidig anvendelse er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, i sammenhæng med TEUF artikel 218, stk. 5, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Forslaget til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen forventes fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, i sammenhæng med artikel 218, stk. 6, litra a) og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Forslagene forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Den 19. december 1966 blev der undertegnet en overenskomst (aftale) mellem Danmark, Norge og Sverige om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak og Kattegat, som trådte i kraft den 7. august 1967. Aftalen gav mulighed for gensidig adgang for fartøjer fra disse tre lande til at fiske i farvandene i Skagerrak og Kattegat indtil en afstand på fire sømil fra landenes respektive basislinjer. Det var desuden fastsat i aftalen, at det omtalte område fiskerimæssigt betragtes som åbent hav.

Aftalen er suppleret med en bilateral fiskeriaftale mellem EU og Norge.

I lyset af den seneste udvikling i de internationale fiskeriregler, særlig indførelsen af FN's Havretskonvention i 1982 og FN-aftalen af 1995 om fiskebestande, fandt Norge, at den gældende aftale ikke var i overensstemmelse med Havretskonventionens gældende regler. Norge havde især betænkeligheder med hensyn til bestemmelserne om kontrol. Norge fandt, at aftalen desuden hverken var i tråd med principperne for almindelig kyststatsjurisdiktion, som fastlagt i FN's Havretskonvention, eller i overensstemmelse med moderne bevarelses- og forvaltningsprincipper. Den 29. juli 2009 meddelte Norges Udenrigsministerium formelt de danske myndigheder, som aftalens depositarregering, at Norge ønskede at opsige aftalen. Aftalen udløb som følge heraf den 7. august 2012.

Efter både dansk og svensk tiltrædelse af EU er det Kommissionen, der forestår forhandlingerne med Norge på vegne af EU. Norge og Kommissionen har således efterfølgende forhandlet med det formål at udarbejde en ny aftale om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak. Den 24. oktober 2013 blev der paraferet en aftale, som er i overensstemmelse med FN's Havretskonvention såvel som dertil knyttede bestemmelser, der er fastsat i andre aftaler på et senere tidspunkt.

Den nye aftale opretholder den eksklusive adgang for fartøjer fra Danmark, Norge og Sverige til hinandens farvande uden for 4 sømil fra basislinjerne. Den sikrer fortsat gensidig adgang for de to medlemsstater og Norge til de øvrige aftaleparters farvande i Skagerrak, samtidig med at den sikrer forsvarlige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fiskeriet i området. Det fremgår således af aftalen, at parterne, så vidt muligt, samarbejder om at fastlægge harmoniserede regler og bestemmelser for fiskeriet i området. Den giver desuden mulighed for gennemførelsen af kontrolforanstaltninger i overensstemmelse med almindelig kyststatsjurisdiktion, som det allerede er tilfældet i forbindelse med fiskeriet i Nordsøen.

Udtalelser

Forslaget til endelig indgåelse af aftalen kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Forslagene har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Grundet små afstande i farvandene mellem Danmark, Sverige og Norge er det hensigtsmæssigt at videreføre et fælles adgangsregime op til 4 sømil fra basislinjerne i Skagerrak.

Høring

Sagen har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri), og der er kommet følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation havde ikke bemærkninger til substansen i forslaget som sådant, men bemærkede, at det var vigtigt at undgå et juridisk tomrum i forhold til den gensidige adgang til fiskeri, som hidtil var videreført midlertidigt siden 2012. Endvidere bemærkedes det, at andre forhold for eksempel vedrørende kontrol m.v. skulle håndteres, før man havde en samlet løsning på spørgsmålet, der udløb af Norges opsigelse af 1966-aftalen.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter forslagene, idet man lægger vægt på at opretholde gensidig adgang til fiskeriet for Danmark, Sverige og Norge uden for 4 sømil fra basislinjerne i Skagerrak.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne forventes generelt at støtte forslagene.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.